

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/40/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522206307
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7522206307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Antónie Kandrávej a členiek senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci navrhovateľky G.. D. L., narodenej XX.X.XXXX, W. XXX, W., proti osobe povinnej z platenia príspevku na výživu G.. S. F., narodeného XX.X.XXXX, bytom S.. L.. P. XXXX/X, S., t. č. T. 5, O., v konaní o návrhu na určenie príspevku na rozvedenú manželku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Mestského súdu Košice č. k. K3-21Pc/29/2022-372 z 11.11.2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je určenie výživného pre rozvedeného manžela. Navrhovateľka tvrdí, že je odkázaná výživou na bývalého manžela a požaduje priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela.

2. Osoba povinná z výživného vo svojej obrane navrhovala zamietnuť návrh ako nedôvodný poukazujúc na to, že na strane bývalej manželky nejde o splnenie predpokladov pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Súd vec právne posúdil podľa §§ 154 až 157 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“); § 72 ods. 1-3; § 73; § 75 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“). O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Svoje rozhodnutie odôvodňuje súd tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľka bola od podania návrhu do rozhodnutia súdu schopná samostatne sa živiť, jednak tým, že dosahovala príjem z pracovného pomeru, v čase svojej práceneschopnosti poberala nemocenské dávky, potom jej príjem tvorila náhrada mzdy, vrátane trojmesačného odstupného, a následne si uplatnila nárok na dávku v nezamestnanosti, t.j. navrhovateľkin príjem je dostatočný na to, aby

zabezpečil jej odôvodnené potreby ako sú náklady na bývanie, stravovanie, ošatenie, cestovanie do práce. Navrhovateľka nezdokladovala lekárske potvrdenia, či iné dôkazy, ktoré by odôvodňovali jej nespôsobilosť pracovať, resp. ktoré by ju mali obmedzovať na trhu práce. Ak navrhovateľka uviedla, že požiadala o priznanie invalidného dôchodku, podkladom by mali byť práve lekárske správy o jej aktuálnom zdravotnom stave, ktoré by zároveň preukazovali jej nespôsobilosť pracovať pre nepriaznivý zdravotný stav, čo však navrhovateľka nepredložila. Čo sa týka výdavkov na maloletú dcéru, o týchto súd rozhodoval v konaní o rozvod manželstva a v následných konaniach o zvýšenie, resp. zníženie výživného. Podľa názoru súdu starostlivosť o maloletú dcéru nehatí navrhovateľku v uplatnení sa na trhu práce. Súd vzal na zreteľ aj rozpor s dobrými mravmi podľa § 75 Zákona o rodine, keďže po rozvode manželstva navrhovateľka bráni otcovi v styku s dcérou, čo prinútilo otca iniciovať výkon rozhodnutia a napriek udeleným pokutám v sumách 900 € a 500 € styk s maloletou dcérou navrhovateľka naďalej marí.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie navrhovateľka, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s argumentáciou súdu, pretože dcérin zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý, čo ju obmedzuje na trhu práce a neumožňuje jej adekvátne sa zamestnať, v podstate kvôli dcére musela odmietnuť aj pracovnú ponuku zo strany bývalého zamestnávateľa, čo jej nemôže byť pripisované na ľarchu. Vo veci výkonu rozhodnutia bolo hrubým spôsobom zasiahnuté do jej ústavných práv a nezákonnosť uložených pokút konštatoval aj Generálny prokurátor, sám otec maloletej nakoniec návrh v tejto veci vzal späť. Bývalý manžel dosahoval vo Q. príjem 5.000 € a len z vlastného rozhodnutia sa tento príjmu vzdal a sám uviedol, že odmietol prácu, ktorú mu vo Q. ponúkli. Súd v odôvodnení odkázal aj na dobré mravy, pričom opomenul správanie bývalého manžela ako konanie proti dobrým mravom, keďže si riadne neplní vyživovaciu povinnosť voči dcére, v dôsledku čoho podala na odporcu trestné oznámenie a požiadala o výplatu náhradného výživného, pričom ona sama je bez príjmu, v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v stave hmotnej núdze. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že má v starostlivosti dcéru s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom, ktorá si vyžaduje osobitnú starostlivosť. Odporca sa odchodom zo Q. sám pripravil o možnosť poberať švajčiarsku dávku v nezamestnanosti, čo nemôže ísť na úkor jej a jej maloletej dcéry. V závere navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že určí odporcovi príspevok na rozvedenú manželku v sume 300 € mesačne. V prílohách k odvolaniu priložila Správu ÚPSVR z 09.08.2020; Posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa z 26.08.2020, platný od 09.08.2020 do 08.08.2023; Oznámenie ÚPSVR z 27.08.2020; ponuku pracovnej pozície spoločnosti Y.T z 15.05.2023; uznesenie Mestského súdu Košice č. k. 84P/7/2024-191; Vyúčtovanie Úradu pre hospodárstvo a prácu kantónu X.. L. z 08.01.2024; Upovedomenie o začatí exekúcie z 09.04.2024; trestné oznámenie na odporcu podané 19.04.2024.

7. Osoba povinná z platenia vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhovateľka nemá závažné zdravotné problémy, keďže jej nepredĺžili ročnú práceneschopnosť a pravdepodobne jej zamietli aj žiadosť o invalidný dôchodok, so svojimi 15-ročnými skúsenosťami v oblasti G. si v O. určite nájde prácu s flexibilným pracovným časom. Návrh na výkon rozhodnutia vzal späť len z dôvodu, že nechcel traumatizovať svoju maloletú dcéru, nie z dôvodu, že by sa styk medzi ním a dcérou obnovil. Exekúcia na výživné bola pozastavená v decembri 2024. Jeho mesačný príjem v Slovenskej republike od minulého roka predstavoval sumu 1.350 €, čo však jeho výdavky prekračovali aj o 300 €, preto si musí požičiavať od rodiny a známych, on sám má závažné zdravotné problémy, už 20 rokov má diagnostikovaný zápal hrubého čreva. Čo sa týka nepriaznivého zdravotného stavu maloletej dcéry, ten sa doteraz nepreukázal. Na Slovensko sa vrátil, pretože tu žije celá jeho rodina vrátane jeho dcéry, našiel si tu aj prácu. Nie je pravda, že má úspory v sume 30.000 €, zabezpečil si luxusné bývanie a jeho príjem vo Q. bol 5.000 €, ako to tvrdí navrhovateľka. Exmanželka sa snaží navodiť dojem, že je vo finančnej núdzi, navrhla však prerušenie konania o vyporiadanie BSM, pretože podľa mimosúdnej dohody by mu mala vyplatiť 50.000 €, čo nesvedčí o nedostatku peňažných prostriedkov. Exmanželka mu naďalej bráni v styku s dcérou, preto voči nej bola podaná obžaloba. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. K podaniu priložil uznesenie Mestského súdu Košice č. k. 42C/12/2023-377 z 03.02.2025; upovedomenie o podaní obžaloby z 08.10.2024.

8. V odvolacej replike navrhovateľka uviedla, že vyjadrenie považuje za nečestné, nemorálne a urážlivé. Nie je pravda, že voči nej bola podaná obžaloba, keďže generálny prokurátor zrušil uznesenie prokurátora pre porušenie jej práva na obhajobu. Považuje za bezcitné, ak spochybňuje jej zdravotný

stav a zdravotný stav maloletej dcéry, aby dosiahol určenie nižšej sumy výživné na ňu i na dcéru, ostatné odporcove tvrdenia nepovažovala za hodné vyjadrenia. Žiada, aby súd vychádzal len z preukázaných informácií a nie z odporcových klamstiev. K replike pripojila uznesenie Mestského súdu Košice o odmietnutí obžaloby č. k. 2T/58/2024-149 z 30.09.2024.

9. V odvolacej duplike bývalý manžel uviedol, že sa pridrižiava predošlých podaní a dodal, že mu bude priznaná čiastočná invalidita a v krátkej dobe stratí zamestnanie, pretože v júni 2025 mu končí pracovná zmluva a zamestnávateľ ju nepredĺži, keďže bude hromadne prepúšťať. K duplike pripojil oznámenie Sociálnej poisťovne zo 14.04.2025; e-mail od spoločnosti CPM Slovakia o hromadnom prepúšťaní zo 04.03.2025; časť pracovnej zmluvy preukazujúcu dátum skončenia pracovného pomeru.

10. Vo vyjadrení k odvolacej duplike navrhovateľka uviedla, že priznanie čiastočného invalidného dôchodku len tvrdí, ale nepreukázala. Nebol nikdy pre svoj zdravotný stav práceneschopný, nezúčastňoval sa pravidelne lekárskeho prehliadok a neužíval pravidelne lieky, preto túto argumentáciu považuje za účelovú. Žiada, aby súd vzal pri rozhodovaní do úvahy, že odporca je dlhodobý neplatič výživného, dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dcéry preukazuje posudok ÚPSVR a lekárske správy a len 5 %-ná školská dochádzka dcéry ju výrazne obmedzuje na trhu práce.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených odvolateľom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 C.s.p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

15. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. V dostatočnom rozsahu vykonal súd prvej inštancie dokazovanie potrebné na posúdenie existencie predpokladov pre možnosť priznania príspevku na výživu bývalého manžela. Výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu odchýliť.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, za daných skutkových okolností, na zamietnutie návrhu alebo pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej

manželky, v zmysle návrhu odvolateľky. Odvolateľka nesúhlasí so záverom súdu, poukazuje na svoj zdravotný stav, zdravotný stav maloletej a preukázanú neschopnosť uplatniť sa na trhu práce.

17. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočného stavu tak, ako ho ustálil súd prvej inštancie. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku súdu prvej inštancie s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 z 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

18. Manželstvo účastníkov konania zaniklo a to rozvodom manželstva rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie, sp.zn. 9P/110/2021 zo dňa 28.6.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 15CoP/17/2023 - 437 zo dňa 26.10.2023. Výrok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2022. Zánikom manželstva zanikajú všetky osobné a osobnomajetkové práva a povinnosti manželov. Zaniká aj vzájomná vyživovacia povinnosť medzi manželmi, ktorá má manželom zabezpečiť zásadne rovnakú životnú úroveň. Sú práva a povinnosti, ktoré medzi bývalými manželmi nezanikli, pretrvávajú aj po zániku manželstva. Solidarita ako charakteristický znak manželských vzťahov sa môže v obmedzenej podobe preniesť aj do času po zániku manželstva za podmienok určených ustanovením § 72 Zákona o rodine. V zmysle odporúčaní európskej legislatívy (Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy členským štátom o zabezpečení po rozvode č. 1/1989) by mali členské štáty Rady Európy vychádzať z princípu ekonomickej nezávislosti oboch manželov po rozvode a uprednostňovať v právnej úprave zabezpečenie uspokojovania potrieb bývalých manželov v prvom rade spravodlivým vyrovnaním nárokov zo spoločného majetku, resp. priznaním primeraného dielu z majetku druhého manžela. Alimentačná povinnosť by mala byť po zániku manželstva skôr výnimkou. (porovnaj komentár Zákon o rodine Bronislava Pavelková, tretie vydanie, str. 452).

19. K dohode bývalých manželov o prispievaní rozvedeného manžela na výživu rozvedenej manželke nedošlo. Súd správne vyhodnocoval existenciu zákonných kritérií pre prijatie záveru, či došlo alebo nedošlo k naplneniu predpokladov pre priznanie požadovaného príspevku rozvedenej manželke zo strany bývalého manžela.

20. Odvolateľka v odvolaní namieta, že súd neprihliadol na jej dlhodobú práceneschopnosť a z toho vyplývajúci pokles príjmu, keď jej boli vyplácali len nemocenské dávky, rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. X. Y. A. X., s.r.o., po ukončení pracovného pomeru navrhovateľke ponúkla pracovnú pozíciu, avšak navrhovateľka túto ponuku neakceptovala z dôvodu starostlivosti o maloletú dcéru. Hlavným odvolacím argumentom bol dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav maloletej dcéry, ktorý navrhovateľku limituje na trhu práce, navrhovateľka už menej akcentovala svoj nepriaznivý zdravotný stav. Na preukázanie svojho tvrdenia predložila posudok z ÚPSVR, ktorý bol však vydaný ešte v roku 2020 a jeho platnosť uplynula v roku 2023, čiže tento dôkaz je v súčasnosti už neaktuálny a nepreukazuje, aký je súčasný zdravotný stav maloletej. Ak nepriaznivý zdravotný stav maloletej stále pretrváva, odvolací súd by očakával na preukázanie tejto skutočnosti aktuálny zdravotný posudok, čo však navrhovateľka nepredložila. Súd sa dôsledne vyrovnáva vo svojom rozhodnutí s pomermi navrhovateľky, predovšetkým zistil jej príjmy za posudzované rozhodne obdobie (odôvodnenie rozhodnutia v bodoch 9.10.11 rozsudku).

21. V posudzovanom prípade súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy, riadne zistil skutočný stav veci. Závery súdu nepovažuje odvolací súd za jednostranné hodnotenie. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že venoval patričnú pozornosť otázke hodnotenia vykonaných dôkazov, vyhodnotil tieto dôkazy a vo svojom rozhodnutí uviedol úvahy, pri ktorých sa pri hodnotení riadil. So závermi skutkovými i právnymi sa odvolací súd stotožňuje. Na jeho závery poukazuje. Odôvodnenie rozhodnutia odvolací súd považuje za logické, zrozumiteľné.

22. V danej veci nebolo zistené, že nie je objektívne alebo subjektívne v schopnostiach navrhovateľky sa živiť primeraným spôsobom samostatne. Jej zistené schopnosti dovoľujú pokryť jej základné a nevyhnutné životné potreby. Jediná relevantná skutočnosť, že navrhovateľka nie je schopná sa sama

primerane sa živiť nebola preukázaná- pokiaľ daná podmienka na strane rozvedenej manželky, že nie je schopná sa živiť sama nebola preukázaná bol dôvodný záver súdu o zamietnutí návrhu.

23. Navrhovateľka tvrdí, že sa bývalý manžel vzdal práce vo Q. bez primeraného dôvodu a pri určovaní výšky výživného na túto okolnosť nemožno prihliadať. Odvolací súd poukazuje, vychádzajúc z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/25/2025, že bolo odvolacím súdom konštatované zistenie, že sa na Slovensko bývalý manžel nepresťahoval svojvoľne, rovnako ako navrhovateľka je občanom Slovenskej republiky, jeho rozhodnutie presťahovať sa na Slovensko a s tým súvisiaci pokles príjmu treba zohľadniť aj s poukazom na jeho vôľu byť bližšie k dcére. Bývalý manžel sa po príchode na Slovensko zamestnal, dosahoval príjem, ktorý je síce v porovnaní s jeho príjmom vo Q. nižší, avšak dosahuje výšku zodpovedajúcu jeho kvalifikácii. Navyše z dokladov predložených v priebehu odvolacieho konania vyplynulo, že prišiel o prácu a požiadal o priznanie invalidného dôchodku, čo sú relevantné okolnosti v kontexte predmetu tohto konania.

24. Navrhovateľka v podanom odvolaní ďalej uvádza, že súd prvej inštancie prihliada aj na dobré mravy a poukazuje na to, že otec maloletej neplní svoju vyživovaciu povinnosť a túto vyživovaciu povinnosť ohrozuje, čím vystavuje závažným spôsobom výživu maloletej a žiada, aby súd na dané správanie prihliadol a bolo to vyvážené finančným plnením a prihliadlo sa na to pri určení príspevku.

25. K daným tvrdeniam odvolateľky je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie poukazuje vo svojom rozhodnutí a posudzuje aj otázku a dôvody pre možnosť nepriznania príspevku na výživu aj pre rozpor s dobrými mravmi. Je však potrebné uviesť, že daný záver súdu nie je podstatný s prihliadnutím na skutočnosť, že súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo zistené, aby navrhovateľka nebola schopná sa živiť sama. To znamená, že nenastalo tak naplnenie zákonnej podmienky pre možnosť poskytnutia príspevku na primeranú výživu navrhovateľky, keďže nedošlo k naplneniu podmienok, ktoré zákonodarca vyžaduje pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela, nebolo dôvodné v súlade so zákonnou úpravou prihliadať aj na korektív spravodlivého požadovania výživného na strane potenciálne povinného manžela pri jeho možnosti výživné potrebné bývalému manželovi poskytnúť.

26. Neschopnosť navrhovateľky samostatne sa živiť s prihliadnutím na jej tvrdenia o zdravotnom stave a neschopnosti pracovať s prihliadnutím na objektívnu okolnosť, ktorá má spočívať v jej individuálnej starostlivosti o maloletú, ktorá sa vyžaduje jej starostlivosť nebola preukázaná do tej miery, aby bolo možné konštatovať, že na strane navrhovateľky takáto neschopnosť existuje.

27. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie správne vyhodnotil vykonané dôkazy, riadne zistil skutočný stav veci, jeho závery nepovažuje odvolací súd za arbitrárne, z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, akou úvahou sa pri svojom rozhodovaní riadil. S jeho závermi skutkovými i právnyimi sa odvolací súd stotožňuje. Za daného stavu odvolací súd zhŕňa, že odvolacie námietky nie sú dôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho odvolací súd potvrdil postupom vyplývajúcim z § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP v spojení s § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nezhliadol také okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

29. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania. Existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania odvolací súd nezistil (§ 384 ods. 2 a 3 C.s.p.). S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).